

[Ministeren for skatter og afgifter]

så må samtlige fordelingsnøgler kunne gen-drøftes og genovervejes, som jeg sagde før, og derfor må vi afvise dette lovforslag.

Ellemann-Jensen (V):

Ministeren fortsætter med at tale om et forlig, der skal være sprængt. Det kan da ikke være rigtigt, at der, hver gang man har lavet en aftale om at lave en lov om et eller andet, er tale om et forlig, der for tid og evighed binder og forhindrer i at stille ændringsforslag senere. Jeg skal gentage mit spørgsmål fra første behandling: føler ministeren, at regeringen stadig er bundet af Kanslergadeforliget?

Jeg skal give hr. Ole Olsen ret i det, hr. Ole Olsen har sagt her fra talerstolen om, at udvalget er blevet dårligt behandlet. Udvalget er blevet dårligt behandlet af ministeren, der har ønsket at sylte dette lovforslag imod et udvalgsflertals ønske. Jeg ser nu frem til, at vi imellem anden og tredje behandling får svar på de spørgsmål – de ganske få og let besvarlige spørgsmål – der for længst er stillet til ministeren.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg forstår, at denne sag skal svinges højt op, helt op til sammenligning med og som parallel til Kanslergadeforliget. Det, der er det afgørende for den aftale, der blev indgået – og nu siger hr. Ellemann-Jensen jo også, at der blev indgået en aftale, og det gjorde der – er, at man aftaler et tidsforløb og nogle procenter i et tidsforløb, nemlig de 2 første år 19 pct. og de derpå følgende år 20 pct. Så kan man da ikke komme, når de to første år er gået og det efter aftalen skal være 20 pct., og sige, at nu skal det være 19 pct. alligevel. Det har ikke noget med Kanslergadeforliget eller noget som helst andet at gøre; der er tale om, at man har aftalt et tidsforløb og nogle procenter i et tidsforløb, så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg skal bare ganske kort bede ministeren om at læse fremsættelsestalen og bemærkningerne til lovforslaget. Der gør vi opmærksom på, at forudsætningerne har ændret sig, og

det er baggrunden for, at vi nu foreslår nye satser.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Det skal blot være til hr. Camre, der tilsyneladende ikke får noget svar fra fremskridtspartiet. Om fremskridtspartiets indstilling til tilskuddet til idrætten fra amter og kommuner skal jeg blot henvise hr. Camre til Folketingstidende 1975-1976, sp. 4901, hvor det af referatet for 28. januar 1976 klart og tydeligt fremgår, at fremskridtspartiet ønsker, at tipsmidlerne ubeskåret skal tilfalde idrætten, og at den derefter ikke skal modtage støtte på amtsplan og kommunalt plan. Dermed fratager man idrætsorganisationerne støtte, som andrager 600-700 mill. kr. Denne påstand fremsatte jeg ved første behandling af dette lovforslag, Folketingstidende 1977-1978, sp. 9668, og den er fortsat uimodsagt. Derfor må det fortsat gælde, at det er fremskridtspartiets indstilling.

(Kort bemærkning).

Ole Olsen (SF):

Jeg synes, der er et spørgsmål, der står åbent efter i dag, og det er: kan man indgå en aftale med venstre, eller kan man ikke? Kan man regne med, at en aftale bliver overholdt fra venstres side, eller kan man ikke regne med det? Det vil være rart at få ren besked.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Når den konservative ordfører begynder at citere, hvad vi har sagt, skal han tage det hele med. Jeg sagde vist samtidig, at vi har den indstilling, at folk selv bør administrere deres penge; det siger de konservative ganske vist også, men det er, ligesom om de både blæser og har mel i munden.

Så lige en bemærkning til hr. Camre, som mener, at vi blander 2 lovforslag sammen. Det er ikke korrekt, hr. Camre. Det var hr. Camre selv, som sagde, at det ville blive et provenutab for staten. Der henviser jeg til nogle steder, hvor man udmærket kan spare nogle penge, således at der intet provenutab bliver. Hvis det er sådan, at hr. Camre ikke er tilfreds med de enkelte forslag, jeg kom